

عنوان مقاله:

شمن یا شمن واره (بررسی ویژگی های همسان نمادهای شمنیستی و اساطیر شاهنامه)

محل انتشار:

کنفرانس ملی رویکردهای نوین علوم انسانی در قرن 21 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

شایا محمدی رفیع

خلاصه مقاله:

شمنیسم مذهب ابتدایی اقوامی است که به جای یافتن ارتباط منطقی و روابط علت و معلولی برای هرگونه عدم تعادل، آشفتگی و بحران یا بیماری، قدرت ها و عوامل مرموز را در این رخدادها دخیل می دانستند. از آنجایی که بشر برای پرداختن به اندیشه های مافوق الطبیعه، حقانیت بخشیدن به آداب و عبادات قبیله و پاسخ به سوالاتی که جوابی برایش نمی یافت، دست به دامان افسانه ها و اسطوره ها شد؛ در آمیختگی این مذاهب اولیه با اسطوره های اقوام مختلف در آثار ادبی ایشان تاثیر گذاشت. شاهنامه به عنوان اثری حماسی، برگرفته از اسطوره های نیاکان کهن ایرانی، بی شک از این تاثیر دور نمانده است. این مقاله بر آن است تا با رویکردی توصیفی-تحلیلی و با دیدی هرمنوتیکی به بررسی برخی از نشانه ها و نمادهای شمنیستی در شاهنامه پردازد و میزان تاثیرپذیری داستان های اسطوره ای شاهنامه را از این نمادها و نشانه ها با استناد به ابیات نشان دهد. شاهان و قهرمانانی چون جمشید، کیخسرو، زال، رستم، سیاوش تمام یا بخشی از ویژگی های یک جادو-درمانگر را دارا هستند و مانند شمن ها از ابزارهای نمادین و توانایی های ویژه ای بهره می برند.

کلمات کلیدی:

شمنیسم، شمن، شاهنامه جادو درمانگر، اسطوره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/718707>

